

родители учеха въ кжщи момичетата си на четмо и писмо. А мнозина ги учеха и на музика. Напримѣръ, жената на Перикла бѣ много развита и дори учена, защото обичаше да разговаря съ мждритѣ хора по разни въпроси отъ науката.

— Имаше ли много дѣца на игрището и какви военни игри ви учеха, запита съ пламнали очи военнoлюбивиятъ Пердика.

— Да, на игрището винаги имаше момчета да се упражняватъ. Ала тука идѣха и възрастни хора, мжже, които играяха, показваха на малкитѣ, какъ да се упражняватъ и надглеждаха да не стане нѣкоя пакость.

Отъ училището ние прѣминавахме прѣзъ двѣ улици и отивахме въ единъ широкъ дворъ, посадень съ дървета и заграденъ съ зидъ. Този дворъ носи името гимназия*). Дворътъ бѣ равенъ и посипанъ съ дребенъ пѣсъкъ. Около двора имаше, за сушина, стрѣхи, подпрѣни върху хубаво издѣлани камени стълбове. Високъ зидъ заобикаляше двора, който се дѣлѣше на двѣ половини и ние обичахме да играемъ въ едната половина, която наричахме **игрище**. Често покриваха игрището съ платно да не пече слънцето по голитѣ ни глави. Тука отивахме всички другари отъ нашето училище, па имаше ученици и отъ други училища и възрастни юноши, дори и мжже.

Съ голѣма приятностъ се втурвахме въ оградата на гимназията и веднага заемахме мѣсто на своето игрище. Тука винаги ни посрѣщаше единъ едѣръ и правъ мжжага, който командуваше игритѣ. Той бѣ нашъ учителъ по гимнастика. Той често ни казваше: **гимнастиката упражнява тѣлото и усилва ду-**

*) Въ Атина имаше него врѣме 4 гимназии.